

[Arbejdsministeren.]

om der i ordene „gennemførelse af valg af uddannelse“ skulle ligge noget i retning af en selvstændig ydelse af økonomisk art af den pågældende unge ved placering i erhverv. Det er ikke tanken; der er ikke tale om nogen uddannelsesudgifter i dette. Ifølge lovforslaget skal erhvervsvejledningen være gratis for den pågældende. De udgifter, der indgår heri, må de organer, som yder erhvervsvejledningen, tage på deres kappe; men når de unge går ind i uddannelsen, er det naturligvis uden for denne lovs område.

Man har i den forbindelse spurgt mig, hvordan det går med de psykotekniske anstalter. Det er rigtigt, at vi dengang diskuterede, om man skulle oprette et kontor i Odense. I mellemtiden er man gået den vej, at man opretholder kontoret i København, der er overført fra Københavns kommune til arbejdsdirektoratet, og desuden har man et privat kontor i Randers, hvis takster for bedømmelse kontrolleres af ministeriet. Disse to kontorer dækker hele landet, og når der er behov for en psykoteknisk prøve, sker det ved ambulante prøver. I stedet for at trække de mange ind til to kontorer flytter man, om jeg så må sige, kontoret ud fra København til f. eks. Svendborg eller Assens, eller hvor man har brug for det, og vi mener, det er både den mest effektive og den billigste ordning, vi hidtil har kunnet skabe. Det viser sig da også, som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at prøvernes antal er steget.

Jeg tror, at jeg hermed har besvaret de væsentligste spørgsmål, men det kunne måske lige have interesse, når man drøfter sammensætningen af rådet og spørgsmålet om, hvor der særlig skal gøres en indsats, at få at vide, hvordan det ligger med afgangsklassernes placering i de forskellige uddannelsesområder.

Lærepladser i håndværk og industri tager 25,9 pct. Tilgangen til lærepladserne i butiks-, kontor- og handelsfagene tager 17,5 pct., og jeg ved på forhånd, at der er mange piger med i dette tal, så der er altså tale om placering af kvindelig arbejdskraft på dette område. Tilgangen til landbruget er 16,5 pct. og til søtransporten 2,9 pct. Det er tallene for dem, der går direkte fra skolen over i fagene. Dertil kommer naturligvis dem,

der går over til videre uddannelse, men fælles for begge grupper er, at vi skal udbygge erhvervsvejledningen. Det skal ikke alene gøres af hensyn til de enkelte unge i øjeblikket for at skaffe dem den placering i samfundet, de føler sig bedst tilfreds med og vil få størst glæde af gennem hele livet, men vi skal også bygge erhvervsvejledningen sådan op, at den igennem hele livet kan hjælpe dem til rette, som kommer ud i arbejdsløshed, slås ud af deres fag af en eller anden grund, f. eks. ved ulykke, således at de må „spores om“ i en helt anden uddannelse. Vi må derfor ikke se dette alene som et ensidigt lovforslag til en ordning, der kan bygges oven på folkeskolen, men som et bredt anlagt forslag om erhvervsvejledning og orientering for alle, både unge og voksne.

K. B. Andersen: Jeg skal ikke komme ind på det mindre spørgsmål, som det ærede medlem hr. Poul Thomsen og det ærede medlem hr. N. Chr. Christensen nævnte, om forbindelsen mellem Hans Majestæt Kongen og erhvervsvejledningen; det kunne der ellers siges forskellige bemærkninger om, selv om spørgsmålet vel ikke kan siges at være aktuelt, men det kan vi altid se på i udvalget. Jeg synes, den forklaring, den højtærede minister gav, måtte vise, at man ikke på forhånd henlagde denne administration så nært til et ministerium, som det formentlig ville blive tilfældet, hvis det meget klart fremgik, at denne meget vigtige formandspost var særlig nært knyttet til et ministerium.

Det ærede medlem hr. N. Chr. Christensen spurgte, om man ikke kunne lade de skoler, der magtede det selv, ordne erhvervsvejledningen. Jeg ved ikke, hvordan det ærede medlem har tænkt sig at man skulle afgøre det. Skolerne kan i hvert fald ikke afgøre det. De eneste, der kan afgøre, om skolerne kan magte det, er eleverne, og de kan ikke afgøre det før nogle år efter, at de har forladt skolen, når de ser tilbage over deres ungdom, og når det senere hen viser sig, om de virkelig i deres skole har fået den hjælpende hånd, som de havde behov for på dette punkt. Jeg tror derfor, det er vigtigere, som det også er sagt af den højtærede minister, at der bliver et så nøje samarbejde mellem erhvervsvejled-